І чужому научайтесь, Свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА ŚVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N. J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXIX. Ч. 4. TWO SECTIONS (SECTION I) ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СУБОТА, 8-го СІЧНЯ (JANUARY) 1972 No. 4. VOL. LXXIX.

НОВА РАДІСТЬ СТАЛА

„БЛАЖЕННІ МИРОТВОРЦІ, ВОНИ БО БОЖИМИ СИНАМИ НАЗВУТЬСЯ!"

АРХИПАСТИРСЬКЕ РІЗДВЯНЕ ПОСЛАННЯ АРХИЄРЕЇВ УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ МИТРОПОЛІЇ У З'ЄДНАНИХ СТЕЙТАХ АМЕРИКИ

Повернувшись із Вічного Міста Риму, по відбутих величавих торжествах зі всіма українськими католицькими Ієрархами під проводом Блаженнішого Верховного Архиєпископа Кардинала Кир Йосифа Сьомого, вітаємо вас усіх нашим святочним привітом: Христос Рождається! Сердечну подяку складаємо Божому Синові, найвищому Архиєреєві за поміч і благословення для нашої Помісної Української Церкви. В глибокій покорі клонимо голови перед Божим Маєстатом, а нашому Духовенству і Вірним дякуємо за святі молитви.

Повернувшись зі Синоду в Римі до наших єпархій у З'єднаних Стейтах Америки, ми бажали б звернути увагу на важкі проблеми нашої Української Католицької Церкви і нашого народу, та як помогти нашим Братам і Сестрам поза залізною заслоною.

Двадцяте століття доживає дві треті свого віку... Український народ, наші брати й сестри на рідних землях покривджені сучасною недолею, звертаються до нас більш обдарованих долею на американській землі, щоб ми тут зберегли наші церковні і народні скарби для прийдешніх поколінь. Щоб здійснити наші і їхні задушевні бажання, мусимо зблизитися до Божого Сина та звернути увагу на ангельський заповіт про мир на землі.

Божественний Спаситель дав мир-спокій, але не такий, який сьогодні пропагують вороги Бога й Української Католицької Церкви.

Мир-спокій має бути з Богом, зі самим собою і з нашими ближніми.

МИР З БОГОМ

Переживаємо злободенну добу сучасних подій, що з усіх усюдів заливають нас, не раз поштовхуючи до соціяльної і політичної неволі. По важких переживаннях і болючих терпіннях набираємо великої пошани до релігійних вартостей.

До таких цінних скарбів у сьогоднішньому неспокійному світі належить мир з Богом і Його святим законом. Цей мир посідали колись наші прародичі в раю, але через підступ сатани втратили його. По первородному грісі нащадки Адама і Еви не знайшли спокою на землі. Людина сама не могла примиритися з Господом Богом. Треба було посередництва Сина Божого, що через хресну смерть примирив людський рід з Богом. Тому мир-спокій з Богом і Божим законом належить до суті християнсько-католицької релігії.

Щоб люди могли скористати з благословенних овочів Христового миру, треба зберігати Божі і церковні заповіді. Нам треба пам'ятати, що людина є твором Божим. Спокій і душевне вдоволення у великій мірі залежить від практикування християнсько - католицької релігії. Віра в Христа Господа і Його вчення є конечно потрібні до нашого спасення. Син Божий чітко підкреслив цю правду, кажучи: „Хто увірує й охреститься, той буде спасенний; хто не увірує, той буде осуджений" (Марко 16:16).

Тільки ті родини й одиниці з надійним елементом для суспільства, які вірно бережуть християнську релігію і мораль у своїх домах і товариствах. Нехай цей мир з Богом загостить до всіх людей доброї волі.

МИР ЗІ САМИМ СОБОЮ

Людина не могла знайти миру зі самою собою, бо його не давав їй гріх. Українська спільнота, яку несе рвучка струя політичних, культурних, суспільних і релігійних подій, поштовхує її до скелі неспритливих обставин. Наш Український Божий народ має своє минуле з його верхами і низами, з упадками і піднесеннями. Мав він свої подвиги і свої катакомби. Але скільки то сьогодні є людей, які загубили зі своєї власної вини цей спокій душі. „Нема спокою в костях моїх задля гріха мого" (Пс. 37:4) — каже псальмопівець Давид. Яка ж це велика мука бути у ворожнечі зі самим собою, зі своєю совістю, зі своєю душею! Цю сумну правду підкреслив братовбивник Каїн і зрадник Юда. Тому наша свята Мати, Христова Церква, бажає правдивого душевного спокою своїм духовним дітям та закликає їх відбути св. Сповідь і приняти св. Причастя. Без поєднання з Господом Богом у св. Сповіді не буде побажаного духовного спокою і радости. Треба нам завжди пам'ятати, що ми не є бездушним автоматом техніки. Ми маємо в собі безсмертну душу, яка може бути на віки щасливою-блаженною, або на віки нещасливою. Ми маємо розум і свобідну волю та відповідаємо за всі свої ділa й чини. Тому кожний повинен запевнити собі в Божого Сина мир-спокій зі собою.

МИР З БЛИЖНІМИ

Передумовою до миру, згоди й любови з ближніми є мир з Богом і самим собою. Людина, яка є примирена з Богом і зі собою, буде також ширити спокій кругом себе, зберігаючи мир в родині, організаціях і у спільноті. Таких добрих людей сам Господь Ісус Христос благословить, кажучи: „Блаженні миротворці, вони бо Божими синами назвуться" (Мат 5:9). Блаженні ті батьки й матері, що в згоді і любові живуть. Блаженні ті сини і дочки, що в родинному колі приносять радість своїм родичам. Блаженні ті народні провідники, що стараються будувати народне і громадське життя на Христових засадах.

Нехай ангельський заповіт миру над Вифлеємом буде відродженням наших душ до спокою, щастя і згоди!

У празник Різдва Христового молитвимемо Божого Сина, щоб усі українці вміли цінити і зберігали мир з Богом, зі собою і з ближніми, Христос Рождається! Славіть Його!

Дано у Філядельфії, Стемфорді й Чікаґо в празник Непорочного Зачаття Пречистої Діви Марії, 1971 Божого Року.

† АМВРОЗІЙ
Митрополит
Філядельфійський
† ЙОСИФ
Єпископ Стемфордський
† ЯРОСЛАВ
Єпископ Чикаґівський
† ІВАН
Єпископ Помічник
† ВАСИЛЬ
Єпископ Помічник

Константина МАЛИЦЬКА

У РІЗДВО ХРИСТОВЕ

У ту ніч чудотворну Дитяти
Як засядем в родиннім кружку,
Пом'янім тихим словом посвяти
Всю Вкраїну і мертву й живу.

Тих, що в бою за рідні прапори,
Щоб з кайданів народ розкувать,
Своїм трупом вистелили простори
Від Амуру аж ген до Карпат.

Тих далеких, що в стужі Сибіру
Линуть думкою в рідне гніздо,
Тих — у тюрмах, що в мурах у сірих
Крізь решітку вітають Різдво.

МЕТА ГРУДНЕВОЇ КАМПАНІЇ ЗБІРКИ НАЦІОНАЛЬНОГО ДАТКУ ДОСЯГНЕНА: ВПЛИВИ ДО НАРОДНОГО ФОНДУ УККА ПЕРЕВИЩИЛИ 100,000 ДОЛЯРІВ

Ню Йорк. — З канцелярії Українського Конгресового Комітету Америки інформують, що груднева кампанія інтенсивної збірки Національного Датку до Народного Фонду принесла повний успіх, бо намічену 100-тисячну мету не тільки досягнено, але й на майже три тисячі доларів перевищено. Коли на початку грудня проголошено кампанію, встановивши кінцеву мету збірки Національного Датку на 100.000 долярів, до цієї суми потрібно було ще повних 48.000 долярів. Уже перші відгомони на проголошення давали надію, що мета буде досягнена, що й сталося. Безпосередньо перед замкненням річних рахунків УККА в середу, 5-го січня, на конті Народного Фонду вже було здепоновано 95.750 долярів і рівночасно одержано письмові і телефонічні повідомлення від Відділів УККА та поодиноких установ і осіб про висилку зібраних фондів на загальну суму 5.000 долярів. Того ж дня після полудня повідомив ще дир О. Плешкевич про висилку одної тисячі долярів пожертви від очолюваного ним Товариства Української Кооперації та три сотні долярів пожертви від кредитової кооперативи „Самопоміч" в Чикаґо, а працівники Головної Канцелярії УНСоюзу та його з-ва „Свобода" і оселі „Союзівка" склали, замість святочних побажань, $ 811.00 для Народного Фонду, крім $335 Коляди для ЗУАДК, отже загальна сума зібраного в грудневій кампанії Національного Датку виносить $50.861 та доповнює загальну суму зібраного в 1971-му році Народного Фонду до 102,861 долярів, себто на $ 2.861 перевищує намічену 100-тисячну мету. Це, мабуть, вперше в довгій історії різних збіркових кампаній вповні виконано і перевиконано намічену в грудневій збірковій акції УККА останню мету, що з вдячністю та з новими зобов'язаннями стверджує в надрукованому побіч святочному зверненні Екзекутива УККА.

Африканська Ґана оваційно приймала пані Ніксон

Аккра. — Дружина президента Ричарда Ніксона, пані Пат Ніксон, яка офіційно репрезентувала Президента на інавгурації нового президента західньо - африканської Либерії, прибула з відвідинами до сусідньої Ґани. Вся тамошня преса, державні лідери і найширші кола тамошнього муринського суспільства прийняли пані Ніксон з дійсним ентузіязмом. Ґанський прем'єр Кофі А. Бузія заявив, що відвідини пані Ніксон напевне скріплять приязнь, яку лучить Ґану з Америкою. Пані Ніксон, між іншим, виступала також з короткою промовою у ґанському парляменті, де вчинили їй овацію. На пресовій конференції один з місцевих журналістів встав і заявив, що це велика честь для ґанської преси, що пані Ніксон зустрілась з нею. Як у Либерії, також у Ґані місцеві муринські жінки дарували пані Ніксон свій народний одяг і зразу ж зоділи її в нього З Ґани пані Ніксон мала поїхати ще до Словеної Кости і відтіль вернутись

Муїбур Рахман вийде з в'язниці, щоб стати президентом Бенґалії

Карачі. — Президент Пакістану Зульфікар Алі Бутто заявив, що коли він повернеться до столиці, себто до Равальпінді, то матиме зустріч з ув'язненим від 25 березня мин. року лідером східньо - пакістанських бенґальців Шейхом Муїбуром Рахманом. Загально сподіваються, що це станеться під кінець цього тижня, бо покищо Бутто поїхав до свого родинного міста Ларкана на святкування свого 44-річчя. Після тієї розмови Бутта з Рахманом цей останній відрогідно буде звільнений і відлетить до Дакка, давньої столиці Східнього Пакістану, тепер новоствореної держави Банґля-Деш. Коли це станеться, то за твердженням всіх бенґальських проводирів — Шейха Муїбура Рахмана негайно проголосять президентом Бенґалії. А втім, не відомо, чи назвавний вгорі пакістанський президент говорив про збереження дальшого федераційного зв'язку між Пакістаном і Бенґалією як вислів власного бажання, чи на основі своєї першої розмови з Рахманом. Крім Індії і підлеглого їй Бутаму, маленької підлеглої Індії Гімалайської країни, ніхто Банґля-Деш не визнав, вичікуючи власне, як складуться пакістансько-індійські відносини і як з'ясується ситуація у колишньому Східному Пакістані.

Б. Антоненко-Давидович, І. Дзюба і В. Чорновіл виступили на оборону В. Мороза. — В Одесі арештовано дружину С. Караванського

Ню Йорк (Пресова Служба ЗП УГВР). — В Україні поширюється відпис 4 сторінкового звернення 3-ох відомих українських літераторів — письменника і мовознавця Бориса Антоненка-Давидовича, літературного критика Івана Дзюби та публіциста Вячеслава Чорновола, що його вони вислали до Центрального Комітету Комуністичної Партії України дня 23 вересня 1971 року. Написане це звернення у зв'язку із появою наклепницької статті проти засудженого на 14 років ув'язнення і заслання українського історика Валентина Мороза, що була надрукована у київській газеті „Радянська Освіта" з 14 серпня 1971 за підписом Я. Радченка п. н. „Апостол і його стандарти". У своєму зверненні до ЦК КПУ підписані аналізують основно поставлені В. Морозові згадувані газетою закиди, зокрема ж такі твердження, як те, що він був „засуджений за зраду Батьківщини", що бажав „відірвати Україну з допомогою імперіялістичних держав", що він писав і розповсюджував с и с т е м а т и ч н о „антирадянські наклепницькі твори" і що він відмовлявся від авторства приписуваних йому статтей. Автори звернення стверджують, що всі ці закиди не відповідають правді, що ніякої мови про „зраду Батьківщини" чи й „відірвання України" на судовому процесі В. Мороза не було і зокрема підкреслюють факт, що В. Мороз „на початку суду все ж оголосив заяву про те, що він є автором чотирьох статтей — „Репортаж із заповідника імени Берії", „Мойсей і Датан", „Хроніка опору" та „Серед снігів". Щождо свавільного твердження „Радянської Освіти" — B. А н т о н е н к о - Давидович, І. Дзюба і В. Чорновіл буцімто „приперли до стіни" В. Мороза і змусили його своїми свідченнями зізнатися в авторстві статтей, то всі три підписані під зверненням категорично такий факт заперечують, заявляючи, що вони „не тільки не „приперли В. Мороза „до стіни", а, навпаки, оголосили протест проти незаконного суду і відмовилися давати на такому суді будь-які свідчення". Протестуючи проти тих та інших наклепів на В. Мороза, автори звернення пишуть:

„Наклеп можна чинити не лише говорячи, а й замовчуючи. А замовчує Я. Радченко занадто багато. Що судили В. Мороза незаконним закритим судом; що, всупереч закону, на зачитання вироку не допустили нікого із знайомих підсудного і навіть нас, свідків, забезпечивши цим можливість фальшувати в вироку нашу позицію; що судили В. Мороза не за згадані у статті Я. Радченка твори, а найбільше за „Репортаж із заповідника імени Берії", де була гостра критика дій КДВ; що засуджено В. Мороза на неймовірно жорстоку кару — 14 років ув'язнення і заслання і т. п."

„Статтю Я. Радченка можна було б прийняти як випадковий ексцес у газетну практику 30-их років, якби такий виступ був єдиний. Але варто лише згадати горезвісну статтю О. Полторацького „Ким опікуються деякі гуманісти" („Літературна Україна" з 16/VII, 1968 р.), Виступи Джона Віра („Вісті з України", травень 1969 р.), Я. Радченка та Я. Клименка („Радянська Україна" з 31/1, 1971 р.) та ін., щоб помітити наростаючу тенденцію. Для таких виступів характерне одне: відсутність аргументованої п о л е м і к и, „переконування" читача за допомогою стандартного набору брудних лайок..."

Наприкінці свого звернення автори його вимагають, щоб ЦК КПУ узяв під контролю справу засудження Валентина Мороза, „з огляду на те, що справа В. Мороза викликала особливу сильну реакцію як усередині країни, так і за кордоном", і висловлюють певність, що після повного і неупередженого ознайомлення з справою ЦК зробить кроки до звільнення В. Мороза або максимального пом'якшення йому кари.

Повний текст звернення Б. Антоненка-Давидовича, І. Дзюби та В. Чорновола буде опублікований у журналі „Сучасність", число 2-ге за лютий 1972 року.

В ОДЕСІ АРЕШТОВАНО ДРУЖИНУ С. КАРАВАНСЬКОГО

Водночас із цим з України одержано повідомлення, що дня 8-го грудня 1971 року арештовано в Одесі дружину довголітнього політичного в'язня Ніну Антонівну Строкату. С. Караванський перебуває тепер у Владимирській тюрмі. Арештована, Ніна Строката — після повновного ув'язнення її чоловіка в 1966 р. прохала в листі до начальника концтабору в Мордовії, висилаючи водночас копії Брежневу і редакції „Юманіте", розстріляти її чоловіка, „щоб скоротити багатолітні його муки і безперервні конфлікти між Караванським та адміністрацією". Останнім часом Ніну Строкату репресували, звільнивши її з роботи за те, що вона відмовилася засудити свого чоловіка.

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ І НОВИМ РОКОМ!

ПОБАЖАННЯ Й ПОДЯКА ЕКЗЕКУТИВИ УККА УСТАНОВАМ І ЛЮДЯМ ДОБРОЇ ВОЛІ

Користаємо з нагоди радісного Свята Різдва Христового і Нового Року, щоб скласти Ієрархам наших Церков, Проводам і Членам наших Установ та всім людям доброї волі наші найсердечніші побажання Веселих Свят і Щасливого Нового Року.

Крім святкового часу, маємо на це ще додаткову причину й нагоду: повний успіх грудневої кампанії збірки Національного Датку до Українського Народного Фонду, що не тільки досягнула встановлену мету 100,000 долярів, але й перевищила її, запевняючи цим ще більшу і ще наполегливішу акцію Українського Конгресового Комітету Америки в Новому Році в його зусиллях багатобічної активністю допомагати нашому Українському Народові в його змаганнях до волі і незалежности.

Минулий 1971-ий рік належав до найбільш турботливих в історії не тільки Американської України, але й українських поселень в інших країнах вільного світу. Великі, і здавалося, непереможні труднощі та перешкоди, що їх ми зустрічали в нашому церковному і загальногромадському житті в перших місяцях того року, викликали оправдану тривогу за дальшу долю наших поселень. Проте, труднощі не тільки переможено, але в поодиноких випадках обернено їх майже в тріюмф наших спільних зусиль. Рішальними силами в цьому були наша єдність, наша рішучість та наша непохитна віра в нашу правду і слушність нашої справи.

Вони повинні і мусять бути провідними зірками в нашій активності та в наших плянах і зусиллях у Новому Році. Ми повинні — за словами Первоієрарха УКЦеркви — ВЕЛИКОГО БАЖАТИ, а цим великим є передусім воля Українського Народу і незалежність України. Кожний наш успіх зближає нас і наш нарід до цієї великої мети. Поширювання правди про Україну, оборона прав Українського Народу на американському і міжнародному форумах, заступництво за тих церковних і культурних діячів в Україні, що караються по окупантських в'язницях і концентраційних таборах, як і всебічний ріст і розвиток нашого власного життя на поселеннях — це ті найпильніші завдання, що стоять перед Українським Конгресовим Комітетом Америки та об'єднаними у Світовому Конгресі Вільних Українців українськими поселеннями у вільному світі.

Повний успіх грудневої кампанії збірки Національного Датку до Народного Фонду УККА, як і події минулого року, свідчать і переконують, що немає труднощів, яких не можна було б перемогти, і немає мети, якої не можна було б досягнути спільними зусиллями.

В такій вірі і в такому переконанні вступаємо в Новий Рік, в якому має відбутися наш черговий, XI Конгрес. Вступаємо в цей Новий Рік з новими плянами і ще більшою рішучістю їх здійснити. До цього нас не тільки заохочує, але й зобов'язує той подивугідний відгомін, що його мала наша груднева збіркова кампанія. І за це висловлюємо велику вдячність Проводам наших установ, Управам Відділів УККА, Збирачам та Платникам Національного Датку і всій нашій Громаді, бо їм треба завдячувати, що турботливий 1971-ий рік закінчився таким блискучим акордом, за який можна вважати повний успіх грудневої збірки Національного Датку.

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ — СЛАВІТЕ ЙОГО!

Ню Йорк, 6-го січня 1972.

ЗА ЕКЗЕКУТИВУ УКРАЇНСЬКОГО КОНГРЕСОВОГО КОМІТЕТУ АМЕРИКИ:

Лев Добрянський, президент; *Йосип Лисогір*, екзек. віце-президент; *Іван Базарко*, екз. директор
Ігнат Білинський, секретар; *Петро Пуцило*, касир; *Степан Спринський*, секретар

Четверта книга „З літопису християнської України" протоархим. А. Г. Великого вийшла друком у Римі

Рим. — У видаваній Видавництвом оо. Василіян у Римі, Італія, Українській Духовний Бібліотеці вийшла окремим книжковим виданням четверта з черги збірка церковно-історичних радіопогадань з Ватикану, що їх виголошує з Ватиканської Радіостації уже протягом чотирьох років протоархимандрит Чина св. Василія Великого о. Атанасій Г. Великий, історик Української Католицької Церкви. Зібрані в цій 4-ій книзі радіолекції стосуються справ і подій в історії української Церкви й України 16 і 17 сторіч, чи точніше 1590-1625 років, який то період автор визначає коротко „Від Берестя — до Витебська", тобто час доби української релігійно-церковної думки в українській народі. Попередже цю книгу виняток з „Треносу тобто плачу Східньої Церкви" Максима Смотрицького і в дальшому надруковано п'ятдесят радіолекцій, здебільшого про підготову до Берестейської Унії, її здійснення, тогочасну полемічну літературу та події в житті української Церкви у наступні роки. Доповнює том бібліографія важливіших праць до історії даного періоду, як також список папів, патріярхів, митрополитів, князів, королів, імператорів та царів, що діяли і панували в тому часі. Книжку видано з численними ілюстраціями за мовною редакцією о. Родіона Головацького.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Передплата: на рік — $18.00, на пів року -- $9.50, на 3 місяці — $5.00. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Різдво і традиція

В усіх народів світу релігійні свята, без уваги на віровизнання, пов'язані з причетними до них звичаями і входять у цілість не тільки суто релігійної, але й загальнонаціональної традиції. Різдво Христове сповите в Україні від прадавніх часів обрядовими й народними звичаями, які розвинулись у цілу мережу, що стала скарбом рідної традиції. Свята Вечеря із просфорою, традиційними стравами, різдвяні дарунки, колядки, різдвяні побажання, різдвяна жертвенність, увесь різдвяний настрій — все це створювало своєрідну атмосферу, якої не було ні в одному іншому святі.

Життя вільних українців, розпорошених у діяспорі, не сприяє зберіганню давніх святочних звичаїв, що з роду в рід переходили в Україні. Зокрема не сприяє цьому життя в Америці, де вже й високі духовники й найпопулярніші проповідники всіх християнських віровизнань таврують „скомерціялізування" Різдвяних свят. Це правда, що в нових обставинах, у змінених умовинах часу і місця часом трудно чи просто неможливо практикувати всі ці прадавні звичаї, але з другого боку ніхто у світі не вирікається легкодушно того, що добре і корисне. „Щедрик" Леонтовича перемандрував до різних народів у світі, зокрема американського, ялинка існувала й існує з своїми прикрасами, обмін дарунками не задля їх матеріяльної вартости, а як символ сердечности, церковні відправи, просфора, кутя і багато дечого іншого можна і треба зберігати на Різдво Христове, яке є не тільки великим і чудовим релігійним святом, але й прегарною українською традицією.

Традиція — поняття абстрактне, але воно суто реальне, як чинник народного здоров'я, як чинник збірної моралі. Окрема людина, родина, суспільство, цілий нарід, держава — чого вони варті без розуміння суті традиції, без любови до традиції, без зусилля додержуватися її, плекати, передавати своїм дітям-внукам! Ворог в Україні намагається викоренити все, що пов'язане не тільки з політичними, але й релігійними та культурними традиціями, щоб український нарід став безбатченком, позбавленим тієї духової поживи, що її черпається з традиції. Традиція живе в душах людей. Свято Різдва Христового — найкраща нагода, щоб призадуматися над цією проблемою і старатися щиросердечно зберігати ту традицію, яка висловлюється вже взаємними привітаннями:

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ! — СЛАВІТЕ ЙОГО!

Державна боротьба

За конституцією СССР, кожна людина має право на віру, на своє віровизнання. Але в щоденному житті кожному в СССР відомо, що за дотримання такого конституційного „закону" можна позбутися праці і навіть свободи. Щоб не звертати уваги світу на релігійні проблеми в СССР, з наказу Москви по другій світовій війні перейменовано всесоюзне товариство „Войовничий Безвірник" на куди „скромніше" товариство „Знання", яке в 1972 році відбуде свій черговий з'їзд у Москві. Це „товариство" спеціялізувалося на заперечуванні всіх вір і релігій, на заперечуванні Бога, вдаючись і до найбільш примітивного „ні", і до найбільш докладно обдуманих способів боротьби проти людської віри в Творця. Товариство „Знання" має свої численні лекторії і тисячі платних атеїстів - доповідачів, воно мобілізує науковців, залучує „для праці" сотні тисяч учителів . . .

„Їх чекають уже в першій клясі, дітей із сектантських сімей. Про них уже знають усе: хто з батьків віруючий, чи беруть із собою малих на молитву, чи глибоко встигло пустити коріння марновірство, чи спілкується першокласник із сусідською дітворою" . . . — читаємо в „Радянській Україні" ч. 232 з 1971 р. у нарисі „Атеїзм: теорія і практика". Мова тут про село Ганнівку, Ворошиловградської области, де вчителі за наказом т-ва „Знання" атакують кожну віруючу дитину, вивчають її батьків і самих дітей „під мікроскопом", щодня „розвіюють релігійний морок"... І все таки, признається комуністична газета, не всі діти піддаються безвірникам: деякі в 7-8 клясі „поривають" з релігією, а „більшість із них уже по кілька років лише формально додержується сектантських приписів". Інша річ — формально чи не формально, адже конституція СССР — це одно, а щоденне життя — це щось інше . . .

Під організованим імперсько - державним тиском перебувають в СССР вірні усіх віровизнань, усіх Церков. У дні Різдвяних Свят справді, як писав Юрій Клен, помолимось, помолимось за них — за їхню витривалість і за Божу поміч для них.

Яр. Рудницький

ПІД РІЗДВО НА ГАЇТІ

Замість сподіваних ялинок і різдвяних прикрас у Порт - о - Пренс вітають вас два написи: „Бієнвеню а Гаїті — Велком ту Гаїті!" Ви довідуєтеся, що цей другий, англійський, напис властиво „нелеґальний" тому, що гаїтська республіка офіційно франкомовна. А коли починаєте говорити з „народом християнським" на вулиці, в крамницях, в університеті чи в Національній бібліотеці, то переконуєтеся, що стандартна „паризька" французчина тут ні при чому: Гаїті властиво двомовна — французько-креольська країна з цікавою неофіційною говіркою, мішаниною французької й інших мов. Отож ще одне явище „внутрішньої двомовности" типу дутч - німецької в Швайцарії чи квебексько-французької в Канаді.

Все ж гаїтська креольщина не тільки розмовна й фолкльорна мова, вона закріплена і в літературі й має за собою поважні наукові опрацювання з тим хіба, що етимологічного словника, так як і для української мови перед 1962 р., ще для неї немає. Принаймні в цьому ми „перевищили" гаїтян..

**

Початки європейського поселення на Гаїті зв'язані з Христофором Колюмбом і... Різдвом. Не маючи тоді радарного устаткування й не шануючи великого свята Різдва, він 25-го грудня 1492 р. плив і наїхав на підводний риф недалеко теперішнього порту Кап Гаїтієн. Там йому й розбився корабель.

Треба було залишитися якийсь час на невідомому тоді острові, який місцеві індійці - араваки називали „Гаїті" (тобто „гориста країна"), а сам Колюмб назвав „Ля Ісля Еспаніоля" (теперішня „Гіспаньоля"). На місці, де йому довелося перебути якийсь час, він заклав оселю „Ля Натівідад" (Різдво) — першу білу оселю на цьому острові.

Здавалося б, що такі „різдвяні" початки европейської цивілізації на Гаїті спричинять якесь особливе святкування Різдва. Тим часом ані в Кап Гаїтієн, ані в столиці Порт-о-Пренс Різдво нічим не відрізняється від своїх ямайських, барбадоських, святолукійських чи ще яких карaїбських відповідників.

Можливо, що воно інакше тепер у сусідній Кастровій „Малій Совєтії", але, на щастя, нас туди не спіратизовано, отже не можна нічого про це сказати. Що більше, майже ніхто не знає на Гаїті про Колюмбову оселю „Різдва" з 1492 р., хоч цього року минає 480 літ з того часу.

Більш відомий і більш урочисто святкований на Гаїті Новий Рік. Це тому, що точно 1-го січня 1904 р. проголошено незалежність Гаїті від Франції, і ця дата має більше національно - релігійне значення, ніж Різдво. Цікаво згадати, що речника незалежности з 1804 р. — генерала Жана Жака Дессаліна (1758-1806) „вдячні земляки" замордували, коли він по-імператорськи, абсолютистично, почав правити державою.

Не можна при цьому забувати, що один із гаїтських островів був довгий час осередком, якщо не столицею, піратства перед проголошенням незалежности Гаїті. Звиклі до свободи гаїтяни проголосили свою державу в 1806 р. демократичною республікою і стали таким чином першою республіканською нацією в тій частині світу.

Правительство Гаїті своїм устроєм нагадує до деякої міри структуру українських діяспорних установ і організацій, що мають своїх (почесних чи дійсних) „досмертних" президентів. Отаким досмертним головою Гаїті вибрано в 1964 р. д-ра Франсуа Дювальє, „каденція" якого закінчилася разом із несподіваною (природною) смертю 21-го квітня 1971 р. Все ж іще за життя він подбав про вибір свого наслідника, 19-річного сина Жана Кльода Дювальє, теж досмертним президентом.

З уваги на деяку совєтську інфільтрацію з Куби молодий Дювальє взявся зразу ж таки за організацію сильного, антикомуністичного фронту—аванґарду „Лес Леопардс" (леопарди), ставши його шефом і головним командувачем гаїтської армії.

Як собі дасть раду „молодий леопард" із скомплікованою політичною, економічною й соціяльною ситуацією на Гаїті, покаже найближча майбутність. Покищо гаїтське Різдво й Новий Рік проходить більше під знаком портретів Дювальє — батька й сина, ніж під знаком ялинок і новорічних фоєрверків...

РІЗДВО

Народився Бог на санях
в лемківськім містечку
[Дуклі.
Прийшли лемки у крисанях
і принесли місяць круглий.

Ніч у сніговій завії
крутиться довкола стріх.
У долоні, у Марії
місяць — золотий горіх.

БОГДАН І. АНТОНИЧ

ПРОБЛЕМИ СВІТОВОЇ Й УКРАЇНСЬКОЇ ПОЛІТИКИ В ОЦІНЦІ АБН

ІНТЕРВ'Ю З МҐР СЛАВОЮ СТЕЦЬКО

Від Редакції: З кінцем минулого року, зокрема після проголошення запляннованих відвідин президента Ніксона в Пекіні та повідомлення про здогадну співпрацю хорватських еміґрантів з червоною Москвою проти Тіта, в „Свободі" надруковано ряд авторських статтей та редакційних коментарів, що зустрілися з критичною оцінкою збоку провідних діячів Антибольшевицького Бльоку Народів. Для авторитетного вияснення становища АБН до цих та деяких інших справ редакція „Свободи" скористала із перебування в Ню Йорку члена Екзекутиви АБН та головного редактора його чужомовних видань, мґра Слави Стецько, і за її згодою вислала свого співредактора Леоніда Полтаву для спеціяльного інтерв'ю з нею, яке і друкуємо.

ЗАПИТ: У зв'язку із заплянованою поїздкою президента Ніксона до Пекіну та прийняттям комуністичного Китаю до Об'єднаних Націй із рівночасним усуненням з тієї міжнародної установи Національного Китаю, основно змінюється політична констеляція на Далекому Сході, де АБН проявляв багато ініціятиви і вів широку акцію в користь української визвольної справи. Як оцінює АБН нову ситуацію?

ВІДПОВІДЬ: Уряд ЗСА зробив певні кроки для відпруження відносин з комуністичним Китаєм, у висліді чого виникла жвава дискусія серед політиків, журналістів та інших діячів у вільному світі. В українському середовищі такі заходи Уряду ЗСА викликали також певний відгомін і, в певних, хоч обмежених колах, думку, мовляв, треба достосовуватись до політики ЗСА й міняти курс української політичної еміґрації. АБН не має чого достосовувати своєї політичної діяльности до американських, чи когого іншого, заходів. В АБН Українська Делеґація репрезентує Український Визвольний Рух, який постійно орієнтувався і орієнтується на власні сили нації, на революційно - визвольну боротьбу, у співпраці з такими ж середовищами серед інших поневолених народів. Звідси випливає наша орієнтація на Україну. Наше гасло „Київ — проти Москви". Маючи таку велику політичну еміґрацію, українську вільну спільноту на Заході, ми стараємося з рамени АБН мобілізувати сили для боротьби проти російського імперіялізму і комунізму.

АБН всюди підкреслює, що боротьбу треба провадити не лише проти комунізму, а й проти того, хто ставить ту червону ширму, тобто проти Москви. На Конференції ВАКЛ більше не запрошують російської еміґраційної делеґації з НТС (Народно - Трудового Союзу). Після винесення резолюцій в Японії на Конференції ВАКЛ в 1970 р. в дусі розподілу СССР на національні незалежні держави, в московському журналі „Новое Время", що виходить 7 мовами, заатаковано ВАКЛ, АБН, особливо Японію і названо поіменно президента Ричарда Ніксона і голову Проводу ОУН та голову ЦК АБН Ярослава Стецька. АБН на форумі ВАКЛ підкреслював загарбництво Москви, зокрема відібрання в Японії Курільських островів і Сахаліну, що мало широкий відгук у японській пресі й радіо. АБН мобілізовує сили не лише проти комунізму, але й проти московського імперіялізму.

Від 1957 року АБН співпрацює з Національним Китаєм, маючи окремий договір у напрямі координації сил проти комунізму і російського імперіялізму. Конфронтація між червоним Китаєм і Росією була б корисною для нас. Китайці на материку повинні знати (а вони знають багато завдяки діяльності АБН в Японії, Кореї, Манілі, Нац. Китаю, В'єтнамі, Тайленді і т. п.), що на випадок війни між Китаєм і СССР українці і інші поневолені народи не будуть воювати за СССР, а будуть воювати за здійснення своїх національних ідеалів — створення власних держав. І то проти кожного загарбника. Орієнтація кількох українських журналістів на червоний Китай є абсурдна, бо червоний Китай на сторінках „Пейпінґ Ре-в'ю" виразно підкреслює, що він є лише проти „кліки Брежнєва - Хрущова" і за здійснення ленінізму й сталінізму в СССР і більш нічого, а ми знаємо, що це таке.

ЗАПИТ: Останнім часом появився в чужій і нашій пресі, включно із „Свободою", ряд інформацій та коментарів у справі здогадної політичної переорієнтації хорватських націоналістів - усташів на Москву у їхніх виступах проти Тіта та його режиму. Відомо, що хорвати є репрезентовані в АБН. Як фактично мається ця справа?

ВІДПОВІДЬ: У „Свободі" була стаття, що усташі чи хорватські націоналісти почали тепер орієнтуватися на Москву. Це шкідливе і хибне узагальнення. Хорвати, які є членами АБН, мають сильну організацію в цілому світі. На Конференції АБН і Европейської Ради за Свободу у 1970 р. в Бельгії була одна з найбільших делеґацій — хорватська (49 осіб). В складі таких видатних діячів, як проф. Пшенічник із Ванкуверу, д-р Боніфачіч із Чикаго, д-р Іліч з Лондону, Англія, в тому числі з Франції, Німеччини, Швеції, Італії. Хорватська еміґрація, як і деякі інші, частково політично розділена. Так, наприклад, д-р Єліч у Берліні, який ніколи не вирізнявся політичною далекозорістю, вирішив, що треба орієнтуватись на Москву, бо, мовляв, Тіто є в конфлікті з Москвою, і тому Москва може допомогти хорватам визволитись від Юґославії. За кордоном є і група хорватських комуністів, які також звуть себе „хорватською еміґрацією". Але в своїй масі хорвати у країнах вільного світу підтримують Хорватський Визвольний Рух. 30 і 31 липня в Торонто відбулась Конференція цього Руху, в резолюціях якої виразно підкреслено самостійницькі позиції Хорватського Визвольного Руху, опертя на власні сили, у співпраці з іншими поневоленими народами, протимосковський приціл у праці, і так само — проти Тіта, як керівника комуністичного режиму в Юґославії. Хорватський національно - визвольний фронт сильно заступлений в АБН, також в Европейській Раді за Свободу і у ВАКЛ — через АБН. Хорвати також допомагають фінансово праці АБН, а в хорватській пресі у вільному світі часто друкуються статті про Україну та про співпрацю Хорватії і України в боротьбі проти комуністично - імперіялістичної Москви.

Як один із прикладів самовідданої боротьби хорватів за самостійну Хорватію, може послужити факт убивства м. ін. голови Хорватської Громади в Німеччині П. Рукавіна в 1969 р. ворогами Хорватського Визвольного Руху. Рукавіна опублікував статті проти орієнтації на Москву.

ЗАПИТ: Ви є головним редактором чужомовних видань АБН. Наші читачі будуть Вам вдячні за стислу інформацію про ці публікації.

ВІДПОВІДЬ: Видання АБН публікуються в Европі й інших країнах світу, щоб охопити по змозі ширші кола читачів і доносити до них ідеї революційно - визвольної боротьби України та інших поневолених націй. Головним виданням є англомовний журнал "ABN Correspondence", що виходить у Мюнхені, з гаслами - підназаголовками: „Свобода народам — свобода людині!" Число цього видання за листопад - жовтень 1971 р. містить біографію замученого Москвою на засланні в Мордовії в 1971 р. Михайла Сороки, обвинуваченого в приналежності до Проводу ОУН, статті: „Орієнтація України на свою власну силу", а також „Кудірка на суді", Анатоля Шуба, „Невгнуте бажання здійснити національні і людські права" Я. Стецька, „Европа й німецька політика Сходу" д-ра О. Еппа, „Сучасна ситуація в Білорусі" А. Олечніка, статтю відомого канадійського журналіста Пітера Вортінґтона про Українську Католицьку Церкву та Ватикан, статтю Тоніса Кінта „Питання балтицьких країн — це не внутрішнє

(Закінчення на стор. 3-ій)

З НАШИХ БУДНІВ

„БОГ СЯ РАЖДАЄ..."

В одному з своїх репортажів з подорожі по Европі в „Гомоні України" молодша товаришка пера, Софія Наумович, з помітним хвилюванням згадує Свят-Вечір 1971-го року, який вона провела в гурті „спудеїв" Малої семінарії в Римі, — на котрому був також присутній Блаженніший Кардинал Иосиф. Під час вечері о. професор Чміль звернув увагу присутніх на неповторну красу наших колядок та щедрівок, якими захоплюються і чужинці, навіть не знаючи української мови. Так, для прикладу, — сказав отець професор, — італійці дуже полюбили колядку „Бог ся раждає", зокрема рефрен-приспів, що приходить по кожній строфі і кінчається словами — „тут же, тут же, тут!" А чому?.. Бо ці слова евфонічно, так би мовити, співзвучні з окликом „Дуче-Дуче-Дуче!", що ним нащадки Ромуля і Рема так ентузіястично вітали колись небіжчика Беніто, пам'ять котрого, як виходить, ще й досі жива в серцях та почуваннях римського люду...

Хай собі ця колядка викликає в італійців які там хоче асоціяції чи задушевні бажання, але є факт, що колись, в Рідному Краю, під сільськими, як то кажуть, стріхами, вона бриніла найчастіше й найголосніше, та й тут, в екзилі, гомонить ще, не вмовкає. До її вийняткової популярности в нашій Галилеї особливо причинився покійний редактор „Народної Справи" у Львові, поет Юра Шкрумеляк, він же „Іван Сорокатий", що перелицював її з церковно-слов'янської мови на живу, галицько-українську. Якщо не помиляюся, в переробці Юри Шкрумеляка ця зукраїнізована колядка починалася словами:

„Бог народився — хто ж то
може знати,
Браття-вкраїнці йдуть
його витати . . ."

І тут наступає детальний перелік українських племен, чи то пак реґіональних груп, які, за світлом Зорі, марширували поклонитися Новонародженому, несли Йому дари, танцюючи і приграваючи на різних народних інструментах. На жаль, не пощастило мені відшукати „кантички" видання Ів. Тиктора, де коляда була масовим тиражем опублікована, а пам'ять з роками капцаніє, бо наша невідступна товаришка життя — склероза, робить своє. Маю враження, що автор перелицьовки не скривдив жадної групи чи території та й спом'янув добрим словом і подоляків, і волиняків, гуцулів і бойків. В рефрені-приспіві було, наприклад, сказано, що „...волиняк щось міркує, бойко легко танцює, подоляк іграє, гуцул трембітає — тра-ра, тра-ра, тра-ра, ра-ра, ра!"

Звичайно, не маючи на руках згаданої кантички, я міг нехітьма переплутати бойка з лемком або волиняка з подоляком, за що згори вибачаюся. Який жаль, що такої щиропатріотичної колядки не включив колеґа Влодзьо Гентиш до концертової програми Українського хору „Думка" в Ню Иорку, що влаштовує в цю суботу, 8-го січня, свій славний традиційний Новорічний Баль у Коммодор готелі!

Ікер

Нат. Савченко

ЇДЕМО НА РІЗДВО, НА ЯЛИНКУ!..

Ми всі вчилися в Прилуцькій гімназії за 40 кілометрів від нашого села Білоцерківці на Полтавщині. Залізниці тоді туди не було, треба було їхати кіньми. На Різдвяні ферії відпускали на два тижні: тиждень перед Різдвом і тиждень на Свята.

Нас було четверо: старший брат, дві сестри, наймешна я, що перший рік вчилася в гімназії.

За нами приїхав батько двома саньми: одними правив сам, а другими парубок-наймит. Приїхали саме в суботу о десятій годині ранку, з тим, щоб коні відпочили до другої години, а потім вже їхати додому.

Батько міркував: година добра, небо ясне, ні хмаринки, дорога утерта, ще й тички понад дорогою втикані. Дасть Бог на шосту годину вже будемо вдома.

Їхали добре. Проїхали Ладинський монастир, що за яких 15 кілометрів від Прилук. Купили по дорозі ялинку, бо на Полтавщині у нас ялинки не росли. Їдемо далі. Нараз десь узявся вітер, закрутив снігом, почалася завірюха. Я питаю: „Чи ялинка добре прив'язана?" — Брат сміється: „Тобі аби ялинка. Та добре, добре, он до задка наших саней поперек прив'язана". — А вітер дужчає, небо темніє. Засвітили смолоскипи. Батько: „Чи не збилися ми з дороги?" — і пішов уперед. — „Тату! — кричу я, — вертайся, я боюся, вовки нападуть на тебе!" — А батько йде, палицею пробує, чи це дорога, чи не збилися.

„Щось тичок не видно!" — сказав батько. — „То їх вітер позносив", — відповів парубок. А я не вмовкаю: „Тату, вертайся, я боюся, вовки на тебе нападуть!" — „Не бійся, вони бояться смолоскипів, якби й підійшли сюди" — „Таточку, ой, я чую, що виють!"

Справді чутно завивання, але невідомо, чи то буря виє, чи вовки.

Батько далі намацує дорогу. „Ну як?" — питає парубок? — „Мені здається, що бачу тичку!" — Батько вертається. — „Ну, їдьмо, пустити коням вільно, вони краще за нас знайдуть дорогу".

Поїхали. Коні дійсно звернули трохи на бік і пішли. Тепер ми не могли їхати швидко, бо насипало снігу і сани грузли. — „Чи ми вже проїхали Журавку?" — питає брат. — „Та хто його знає, не видко нічого". — каже парубок. — „Коли б проїхали Журавку, то нам би ще залишилося 15 кілометрів", — каже батько. — „Але я щось не завважив, чи ми її проїхали. Добре було б, якби проїхали, але я боюся, що ні".

Буря зменшилася, сніг падав уже не так густо. Аж тут виразно чути завивання вовків. Ми їх ще не бачимо, вони ще далеченько, але завивання наближається. Воно чути все ближче й ближче. Я вся тремчу. Що то буде? З'їдять нас вовки, і ялинка пропала.

Врешті ми таки бачимо: одна, дві, три, чотири сильветки. Батько нахиляє смолоскипи в ту сторону, де виють вовки. Коли бачу — звірі поділилися: двоє біжать спереду, а двоє обходять нас ззаду. Батько відв'язує смолоскипа й починає ним крутити на всі боки. Каже, щоб і парубок так зробив.

Вовки трохи відбігають, але потім стараються заскочити, щоб минути смолоскипи.

Як довго продовжувалася ця боротьба проти вовків вже не можу пам'ятати. Тільки звірі ставали все настирливішими. Коні хропуть . . . Вовки виють . . .

Хмари почали розходитися і показався місяць. Я мовчки молюся до Святителя Чудотворця Миколи, захисника подорожніх. Раптом чуємо дзвінок, і навпроти нас з'являється тройка, запряжена в сани. Люди сидять озброєні. Чую: бах! — і двоє вовків уже лежать. Із саней, що зупинилися коло нас, виходить двоє молодих мужчин. „Ну, от в яку халепу ви попали, — кажуть. — не знати, що з вами було б, якби ми не наспіли". — Один із них підходить ближче. — „А, це ви, пане докторе, що ж ви тут робите?" — звертається молодий чоловік до батька. – „От везу діти на Різдвяні свята". — „І не озброєні?" — „Та неозброєний, бо не думав, що аж так трапиться". — „А куди їдете?" — „В Білоцерківці". — „Е, це не та дорога". — „А куди ж?" — „Ось наліво, — показує. — А подивіться, який це вовчище! Це чи не вожак?" — і молодий чоловік підносить за задні ноги вбитого вовка. Дійсно вовк, як молоде теля.

„Скільки не їздив цією дорогою, а такої пригоди не траплялося", — це батько. — „Та ж це їх час, коли вони бігають тічкою. Їх тут має бути більше, он там бачите чорніє — це так званий Вовчий яр, вони там ховаються. Оце ми й виїхали, щоб трохи їх пополохати. А ви тепер, пане докторе їдьте спокійно, сюди вони вже побояться навернутися".

Тройка добрих коней швидко поскакала і зникла з наших очей.

„Ну, слава Богу! — перехристився парубок. — А я вже боявся, що нам тут буде капут!" Батько був іншої думки: „Не так воно було б і зле. Я приготував віхоть соломи і думав, як наблизиться вовчисько, то запалю й кину на нього".

Отже ми вже їдемо спокійно, вовків немає. Ялинка в порядку, лежить прив'язана до спинки саней, де їдуть брат і сестри. Я їду з батьком. Довго чи коротко ми їхали, а вже стемніло, місяць почав хилитися за обрій. „А от видно вже й село!" — каже парубок. — „Але це не наше село", — відповідає батько. Коли наблизилися, то він сказав: „Це Гнідинці, 12 кілометрів від нас".

В'їхали в Гнідинці, повернули на дорогу до Білоцерківець.

Коли виїхали за село, знову нахмарило й знявся сильний вітер. Сипле сніг грубими платками. — „От лихо! Не встигли позбутися вовків, а тепер знову крутить нас, — це парубок. — Коли б знову не надбігли вовки". — „Е, нема страху: за ними ж полюють, то їм треба тікати й ховатися, а не нападати на нас," — озвався брат.

Сніг хоч і сипле, але не дуже й вітер не такий сильний, як був перше. — „Ну, як від Гнідинець до Білоцерківець 12 верстов, — каже парубок, — то, мабуть, через півтори години будемо вдома".Їдемо, смолоскипи освітлюють дорогу. На душі у мене легше. — „А он уже видно село!" — каже парубок. Правда, ще далеко, але я бачу і чую дим, це вітер несе звідти. — „Але я щось не бачу тичок, бо вони були, як ми в'їздили до Гнідинець", — озвався батько. — „Чи не звернули ми з дороги?" — „Але я кажу, пане, що видко вже й хати, он подивіться!" — настоює парубок. Коні підбадьорилися, бо ближче до села дорога добре втерта й легко їм бігти.

Дійсно, під'їздимо до села. І враз батько: „Та це ж ті самі Гнідинці! Що його робити? От що, найкраще ми таки переночуємо у Гнідинцях, бо й коні зморені й пізно. Поганяй до дяка, там є де поставити коней і він мене добре знає. Тим часом в амбуляторії, де я приймаю хворих, натоплять, і ми там заночуємо".

Заїхали до дяка. Він ду-

(Продовження на стор. 3-ій)

УСЯ ЦЬОГОРІЧНА КОЛЯДА НА ХАРИТАТИВНУ АКЦІЮ ЗУАДК!

Пожертви висилати:

UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE
5020 OLD YORK ROAD PHILADELPHIA, Pa. 19141

Українська Православна Катедра
СВ. ВОЛОДИМИРА в НЮ ЙОРКУ
(160 Захід 82-га вулиця)

Цим маємо шану запросити Вас з Родиною

в неділю, 16-го січня 1972 року
о год. 10-ій ранку на

СОБОРНУ АРХИЄРЕЙСЬКУ СЛУЖБУ БОЖУ

яку відправлять

Преосвященні Владики
Митрополит Мстислав
Голова Української Православної Церкви в США
— і —
Архиєпископ Марко
якого Владика Митрополит інтронізує на Голову Свято-Володимирської Катедри в Ню Йорку.

По Службі Божій у залі Катедри відбудеться

КОНЦЕРТ КОЛЯДОК і ЩЕДРІВОК
у виконанні КАТЕДРАЛЬНОГО ХОРУ
під дир. проф. В. Завітневича.

Після концерту
СВЯТОЧНИЙ ОБІД
Просимо Вас на ці наші урочистості.

НАСТОЯТЕЛЬ і
ГОЛОВА РАДИ ТРОСТІВ

ПРОБЛЕМИ СВІТОВОЇ Й УКРАЇНСЬКОЇ ПОЛІТИКИ В ОЦІНЦІ АБН

(Продовження зі стор. 2-ої)

питання СССР", статтю про сучасну Болгарію Думітріу Даніелопола та багато інформації з праці АБН, Европейської Ради за Свободу, фотознімки й звіти з демонстрацій в обороні В. Мороза і прав України та інших націй на власні держави, вістки з-поза залізної заслони, звіт з Міжнародної Конференції в Манілі та багато інших матеріялів на 50 сторінках.

Одночасно у Франції, в Парижі виходить французькомовний журнал „Ль Ест Европеєн", що провадить таку ж інформаційно - роз'яснювальну працю серед французькомовних читачів, і не лише у Франції, а й в частині Канади та частково на території колишніх французьких посілостей у Африці. Видає його Український Визвольний Фронт.

В Англії періодично виходить англомовний журнал "Ukrainian Review" — з тими ж самими завданнями, але з концентрацією уваги на европейській політиці та з широкою інформацією про українську проблему. У Вашингтоні, Д. К., від липня 1971 р. виходить інформаційний англомовний бюлетень - місячник, на 4 сторінках, „Відомості з України". Матеріяли в ньому подаються у формі телеграфічних вісток — для преси та для інформації, головно серед американських студентів.

Випущено чимало різномовних книжкових видань. Так, останнім часом вийшла праця В. Микули англійською мовою "The Gun and the Faith" — про релігію і Церкву в Україні під російсько - комуністичним режимом; вийшла книжка англійською мовою "Revolutionary Voices" (друге видання) — збірник праць українських інтелектуалістів, у тому числі Валентина Мороза, запроторених Москвою до кацетів; перевидано випуск англійською мовою „Київ проти Москви" — „політичні напрямні ОУН"; вийшла збірна праця англ. мовою під наголовком „Справжнє обличчя Росії"; виходить незабаром англійською мовою 4-те число підпільного „Вісника" з України.

Крім того, у Швеції молоді шведські націоналісти продовжують видавати власне видання „Дет Фріа Україна", за редацією молодого правника і журналіста П. Гігмана, і подібне видання з'явилося недавно у Бельгії — журнал, присвячений українській проблемі, що його почали видавати бельгійські студенти (дехто з них розкидав летючки в обороні В. Мороза в Москві).

У Кореї вийшло нове число „Бюлетеню ВАКЛ" — великого, англомовного ілюстрованого журналу, присвячене виключно Україні. (Редакція зазначила там „реґретс" — жаль — не тому, що число присвячене Україні, а тому, що воно вийшло того разу, як подвійне, ч.3-4). Це вже друге число, видане Центром Свободи в Кореї, повністю присвячене українській проблемі, хоча у ВАКЛ — Світовій Антикомуністичній Лізі — є 58 членів - націй. Такий факт напевно має свою вимову завдяки особливо активній праці АБН.

Діяльність АБН викликає реакцію ворога, в першу чергу Москви. Треба сподіватися, що московсько-комуністичні атаки на АБН, ПАБНА, ВАКЛ, окремих діячів Організацій Визвольного Фронту будуть посилюватись, адже це ті сили, які не йдуть і не підуть на обманливу мирну „коекзистенцію", заколисування Заходу Москвою задля інфільтрації й розкладу західнього світу. Навпаки — АБН мобілізує всі здорові сили на боротьбу проти головного ворога людства — імперіялістичної Москви.

Ці атаки Москви і її підголосків та сателітів на АБН є фактично атаками на Україну та її вільну частину — українську спільноту на Заході. Внутрішні політичні розбіжності, тобто різні погляди серед української спільноти, цілком можливі, ба навіть потрібні для спільного руху вперед, — не можна, однак, підхоплювати „татарських вісток" про д-ра І. Дочева, як „нациста", чи про „зміну курсу хорватів з АБН на Москву", бо це не сприяє визвольній боротьбі України та інших поневолених країн, не зміцнює нашої української спільноти. Справу АБН не можна трактувати з позиції „власного кутка", бо це — важлива загальноукраїнська справа, — закінчила свої вияснення і ствердження мґр Слава Стецько.

ЇДЕМО НА РІЗДВО, НА ЯЛИНКУ!..

(Закінчення із стор. 2-ої)

же сердечно зустрів нас, особливо батька. Зараз з'явився самовар і дещо на перекуску. Дяк запрошував батька, щоб він з дітьми ночував у їх спальні, на їх постелі, але батько категорично відмовився й наказав парубкові, щоб той набрав сіна з наших саней й помостив у ляборaторній кімнаті та запалив там грубку. По деякому часі, попоївши й напившися чаю, ми полягали спати, як кажуть, покотом. Хлопець завів коні в повітку, завдав їм сіна й вівса.

На другий день, поснідавши, рушили в дорогу. Був гарний зимовий день. Дорога була знайома й утерта, і ми щасливо доїхали додому. Коли вже порозпрягали коні, завели їх у стайню, дали їсти і самі добре поїли, хлопець покликав батька в куток і сказав: „Пане, знаєте, чому то все так трапилося з нами в дорозі? Це нечистий нас плутав, бо ми виїхали під неділю, а треба було виїхати в неділю по Службі Божій".

ТЕРОР В ІРЛЯНДІЇ

Бельфаст. — Ірляндські терористи перевели новий великий терористичний акт у столиці Північної Ірляндії Бельфасті: вони схопили вантажне авто з пляшками пива, підклали під отой вантаж пляшок 10 ф. вибухових матеріялів і залишили авто недалеко входу до міської управи. Це був саме час полудневої перерви і сотні урядовців, здебільша молодих жінок, перебували в сусідніх харчівнях. Від осколків скла, які летіли, наче град куль із шрапнеля, було поранених кількадесят осіб.

ПОДЯКА

Славній малярці

ПАНІ ІРЕНІ ШУХЕВИЧ

дякую сердечно за артистичний портрет мойого сина Петра. Неприйнятий гонорар жертвую на Іконостас церкви св. Петра й Павла в Спрінґ Валей, Н. И.

Д-р ВОЛОДИМИР ОЛЕГ СЕМКІВ

ПОДЯКА

Складаємо щиру подяку ВП. Отцям, усім Приятелям, Знайомим, Організаціям та Установам, які надіслали свої співчуття та узяли участь в похороні

нашої Найдорожчої ДОНЬКИ та СЕСТРИ

бл. п. д-р Анни Герасимович

Замість індивідуальних подяк, складаємо пожертви на НТШ в Сарселю, та на Пласт в Англії.

МАРТА ГЕРАСИМОВИЧ
Інж. РОМАН ГЕРАСИМОВИЧ

Замість квітів на могилу
бл. п. д-ра ГРИГОРІЯ СТЕЦЮКА
складаємо 30.00 долярів
на Фонд „Церква в Потребі".

Стефанія і д-р Григорій ЯВНІ

Замість квітів на могилу

св. п. Лева Лепкого

складаємо 50.00 долярів
на дар Українському Воєнному Інвалідові.

Ярослав і Марія МАКАРУШКИ

Повідомляємо, що дня 4-го січня 1972 р. несподівано відійшов у Вічність

бл. п.
ІВАН ДУДА

на 72-му році життя

Тіло Покійного спочиває в похоронному заведенні Lelly Zeller, Eastern Ave. & Wall St., Baltimore, Md.

ПОХОРОН відбудеться в суботу, 8-го січня 1972 р. Похоронні відправи о год. 8:30 р. в похоронному заведенні, а відтак Служба Божа в церкві св. Михаїла о год. 9-ій, а опісля на цвинтар св. Михаїла.

Горем прибиті:

дружина — ЕВСТАХІЯ
сини — ЯРОСЛАВ, МИРОН і ЗЕНОВІЙ
донька — ЛЕОНІДА
Три невістки, зять і 5 внуків —
вся рідня в Україні
кузин — ОЛЕКСА ДУДА з дружиною
в Америці
Близча і дальша Родина

В ШОСТУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого Найдорожчого і Незабутнього
МУЖА, БАТЬКА, БРАТА, ДІДУНЯ і ПРАДІДУНЯ

бл. п.
о. ІВАНА ШЕХОВИЧА

будуть відправлені

ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ

в ПОНЕДІЛОК, 10 СІЧНЯ 1972, о год. 7:30 рано,
в СУБОТУ, 15 СІЧНЯ 1972 р., о год. 7:30 рано
в ЦЕРКВІ СВ. КОНСТАНТИНА
в МІННЕАПОЛІСІ, Мінн.

Родину, Приятелів і Знайомих просимо про молитви за Душу Покійного.

ОЛЕНА ШЕХОВИЧ — дружина
ДАРІЯ й ІВАН ЯНОВИЧІ — донька і зять з Родиною
ЛЕВ ШЕХОВИЧ — син з Родиною

В ДЕСЯТУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ
ТРАГІЧНОЇ СМЕРТИ
нашої Найдорожчої ДОНЕЧКИ

бл. п.
НАДІЇ БОДНАР

будуть відправлені

СЛУЖБИ БОЖІ

в днях: 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13 і 14 СІЧНЯ 1972 р.
в ЦЕРКВІ СВ. МАРІЇ, ОЗОН ПАРК, Н. И.

РОДИЧІ, БРАТ і РОДИНА

Замість квітів на свіжу могилу

бл. п. Софії Барановської

складають 30.00 долярів
на Фонд „Церква в Потребі".

Марія, Лев і Орися МАРКІВ
Тарас і Марія КОСОВИЧ

У глибокому смутку повідомляємо Приятелів і Знайомих, що 4-го січня 1972 року в Cassville, N.J. відійшла у Вічність на 71-му році життя

наша Дорога МАМА і БАБЦЯ

бл. п.
ОЛЕКСАНДРА ШЕВЧЕНКО

ПОХОРОН — в четвер, 6-го січня 1972 р. о год. 10-ій ранку з церкви св. Володимира в Кесвіл, Н. Дж.

Горем прибиті:
син БОРИС з Родиною

НЕДІЛЯ,
9-го СІЧНЯ 1972 р.
Год. 2-га попол.

ПІВФІНАЛЬНІ ФУТБОЛЬНІ ЗМАГАННЯ ЗА ЧАШУ ЗСА

Площа МАДЯРСЬКОГО ГОРОЖАНСЬКОГО КЛЮБУ
Вудбрідж. Н. Дж.

ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ — ЕКСТЕНШЕН, ТРЕНТОН СК

- П'ятниця, 7-го СІЧНЯ, в залі Армері Петерзону (год. 7:30 веч.) — ПОЧАТОК ФУТБ. СІМК. ТУРНІРУ.
- Неділя, 9-го СІЧНЯ, год. 3:15 по пол. на арені Айронбавнду в Нюарку — МИСТЕЦЬКІ ГАКІВКОВІ ЗМАГАННЯ „ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ" — „РЕНДЖЕРС".

УСТ „ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ" в НЮАРКУ, Н. Дж.
запрошує Вас з Родиною на

ТРАДИЦІЙНІ СПОРТОВІ ВЕЧЕРНИЦІ

в суботу, дня 22-го січня 1972 року
в залі GREEK CHURCH HALL, 510 Linden Place, Orange, N.J.

Товариський коктейл 7:45 до 8:30. Початок Вечерниць год. 8:30. Оркестра Б. Гірняка
Всі місця при столиках резервовані! Просимо їх своєчасно замовляти в „Дніпрі", телефон: 373-8783, в противному випадку, Комітет не відповідає!

ЦЬОГОРІЧНА КОЛЯДА НА ФОНД

„ЦЕРКВА В ПОТРЕБІ"

В суботу, 19-го лютого 1972 р.
в GRAND BALLROOM
Statler Hilton Hotel
7th Ave. & 32nd to 33rd Sts., New York City, N.Y.
ПОЧАТОК ГОД. 8:30 ВЕЧЕРОМ

Квитки і столи замовляти в Гол. Управі СУМА: 315 E. 10th St., New York, N.Y., tel.: (212) GR 7-3084

Осередки Спілки Української Молоді Америки
- Округи Ню Йорк -
— влаштовують —

БАЛЬ ДЕБЮТАНТОК СУМА

З НАГОДИ 13-го КРАЙОВОГО З'ЇЗДУ СУМА

Грає оркестра „АМОР"
під кер. М. РОМАНЕНКА
ПРЕДСТАВЛЕННЯ ДЕБЮТАНТОК
МИСТЕЦЬКА ПРОГРАМА

Зголошення Дебютанток
до 10-го лютого 1972 р. в місцевих Осередках або безпосередньо в Головній Управі СУМА в Ню Йорку.

Дня 5-го лютого 1972 року
Hotel New York Hilton
Avenue of the Americas & 53rd St., NEW YORK, N.Y.
ЗАБАВА: год. 8:30 веч. — 3:00 ранку
Грає оркестра АМОР
під керів. Миколи РОМАНЕНКА
Співає Ігор РАКОВСЬКИЙ
Вечірний стрій.

ПРЕЗЕНТАЦІЯ ДЕБЮТАНТОК
на
ТРАДИЦІЙНИХ ВЕЧЕРНИЦЯХ
„ЧЕРВОНОЇ КАЛИНИ"

Зголошення ВП. Дебютанток з долученням фото (розміром 2 x 3, або 4 x 6, або 6 x 9) та поданням докладної адреси і телефону — ім'я і прізвище своє і свого „кавалера" і батьків, гайскул чи коледж і назву молодечої організації, до якої належить, приймає до

15-го січня 1972 року:
Mrs. Ivanna Hankevych
95 Beverly Road
Yonkers, N.Y. 10710
Тел.: (914) GR 6-9227

Христос Рождається!

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!
Веселих Свят Різдва Христового
та Щасливого Нового Року
всім своїм Клієнтам та всьому Українському Громадянству
— *бажають* —
М. і І. КНИШІ, власники
Друкарні „ЛУНА"
77 St. Marks Place — New York City — GR 5-7860

Христос Рождається!
Веселих Свят Різдва Христового
та Щасливого Нового Року
Українському Духовенству, Організаціям, ВШановним Клієнтам і Знайомим щиро бажають
ЮРІЙ ВАСИЛЕНЮК і МИКОЛА ГУМЕНЮК
власники
УКРАЇНСЬКОЇ КРАМНИЦІ
ASTORIA MEAT PRODUCTS INC.
35-09 Broadway Long Island City, N.Y. 11106
(між 35-36 вул.) Tel.: 726-5663

Веселих Свят Різдва Христового
— і —
Щасливого Нового Року!
всім своїм Вельмишановним Гостям, Приятелям та Знайомим
— бажають —
Кирило і Ніна Пиль
ВЛАСНИКИ ВІДПОЧИНКОВОЇ ОСЕЛІ
Shady Maples - Karpatia
Tel. 989-6622 Lexington, N.Y. 12452

Веселих Різдвяних Свят
та Щасливого Нового Року
Родині, Односельчанам, Знайомим і Гостям
— бажають —
ОЛЬГА і ГРИЦЬ СЛИВКИ
власники
Українського Ресторану „Одеса"
117 Avenue "A", New York City Tel.: 473-9132

Христос Рождається!
Веселих Свят Різдва Христового і Щасливого Нового Року бажає Всім Управа
Bankers Federal Savings and Loan Association
A Mutual Savings and Home Financing Institution
130 SECOND AVE. NEW YORK, N.Y. 10003

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ!
З нагоди
РІЗДВА ХРИСТОВОГО
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
та
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
ВСЬОМУ УКРАЇНСЬКОМУ ГРОМАДЯНСТВУ
— *бажає* —
Фірма Браття СТАСЮК
124 Перша Евеню НЮ ЙОРК, Н. Й.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
та
Щасливого Нового Року
— *бажають* —
ЯРОСЛАВ БЕРЕЗОВСЬКИЙ
— *і* —
СТАНИСЛАВ БАШКЕВИЧ
власники фірми
B & B MEAT PRODUCTS
168 BEDFORD AVENUE BROOKLYN, N.Y.
Tel.: EV 8-2811

Щирий Святочний Привіт
з Різдвом Христовим і Новим Роком
НАШИМ КЛІЄНТАМ та ВСІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ГРОМАДІ
— пересилають —
ДМИТРО ГОРБАЙ і МАРІЯ ГОРБАЙ
З УКРАЇНСЬКОГО ПІДПРИЄМСТВА
SCOPE AGENCY
REAL ESTATE — INSURANCE — TRAVEL
Тел.: 357-5400
192-12 Northern Blvd., Flushing, N.Y. 11358

Веселих Свят
та
Щасливого Нового Року
ВШ. ПОКУПЦЯМ і ПРИЯТЕЛЯМ
— бажають —
Я. КУХТИН і В. МАНЬКО
власники фірми
„КОСМОС"
4944 N. Broad St., Philadelphia, Pa. 19141 GL 7-5664

Веселих, Радісних Свят
і Щасливого Нового Року
всім Приятелям, Друзям і Клієнтам
бажають
Марія і Володимир Заклинські
Власники
"DIADEM" — ГАЛЯНТЕРІЯ
140-142 Second Ave. New York City SP 7-5926

Веселих Свят
Рождества Христового
та Щасливого Нового Року!
всім своїм Гостям, Приятелям і Знайомим
бажає
УКРАЇНСЬКИЙ BAR & GRILL
„ВЕРХОВИНА"
81 East 7th Street, New York City. Tel.: 473-9410
Власники:
Олесь Томашівський і Юрій Микитин

Веселих Свят
та Щасливого Нового Року
бажає
Richard H. Burnadz
УКРАЇНСЬКЕ ПОХОРОННЕ ЗАВЕДЕННЯ
McNERNEY — BURNADZ MEMORIAL HOME
371 Lakeview Ave. — Clifton, N.J. — Phone: 772-1880
ОБСЛУГА ПАССЕЙКУ й ОБЛАСТЕЙ БЕРГЕНУ

Веселих Свят
і Щасливого Нового Року
Родині, Знайомим і Дорогим Гостям бажають
С. БАРДИГУЛА і С. БОДНАР — власники
NIKOLAS CAFETERIA
29 Cooper Sq. — New York City — GR 3-7180

Веселих Свят!

Веселих Свят
— і —
Щасливого Нового Року
— бажає —
ІВАН БОЙЧУК з РОДИНОЮ
Boychuk Tuxedo Shop
1821 Penfield Road Penfield, N.Y.
(Only Ukrainian Tuxedo Shop in Rochester area)

Христос Народився!
Успіху і щастя нехай Ісус шле для Вас і Ваших Родин
— та —
Щасливого Нового Року!
щоб був кращий як той рік, сердечно бажає
УСІМ КЛІЄНТАМ та ЗНАЙОМИМ
ІРЕНА НАКОНЕЧНА
власниця ЖІНОЧОЇ ФРИЗІЄРНІ
при 4901 N. Hutchison Street, рір Rockland
Philadelphia, Pa. DA 4-0219

Спокійних, безжурних і радісних
Свят Різдва Христового
бажає своїм Покупцям, Приятелям та всьому Українському Громадянству відома фірма
Mercury Parcel Trading Corp.
М. ГОРИСЛАВСЬКИЙ з донькою ХРИСТИНОЮ
власники
101 1st Ave., NEW YORK, N.Y. 10003. ORegon 4-3930

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ!
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
та
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
— *бажає* —
РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ, ВИСОКОПОВАЖАНИМ КЛІЄНТАМ І ВСЬОМУ ГРОМАДЯНСТВУ
Марія Саврас-Кушнір
власник — **САЛЬОНУ КРАСИ**
SONYA'S BEAUTY SALON
86 East 4th Street — NEW YORK, N. Y.
GR 7-8110

Шановним нашим
ПОКУПЦЯМ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
з РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
та
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
— *бажають* —
С. САВЧУК і Б. ГАЛАГАН
власники ФІРМИ
Brody Meat Prod., Inc.
96 Second Avenue — NEW YORK 3, N. Y.
Tel.: GR 5-5052

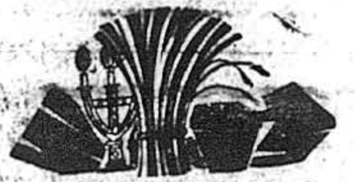
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
РОЖДЕСТВА ХРИСТОВОГО
та
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
РІДНІ, ТОВАРИШАМ, ЗНАЙОМИМ, ПРИЯТЕЛЯМ і ШАНОВНИМ ПОКУПЦЯМ
— *бажають* —
І. Кефор **В. Роговський**
власники
OLYMPIA LIQUORS, Inc.
87 2nd AVENUE NEW YORK, N. Y.
GR 5-8528

Веселих Свят!

Христос Рождається!
Веселих Свят Різдва Христового
— і —
Щасливого Нового Року
всім нашим Гостям, Родині, Приятелям і Знайомим бажають
Володимир і Стефанія Дутка з Родиною
власники української оселі:
WILLOW BUNGALOW COLONY
Kerhonkson, N.Y. Tel.: (914) 626-7126

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
— *бажає* —
Duchynski-Cherko Inc.
FUNERAL HOME
111 YONKERS AVENUE YONKERS, N.Y.
Тел.: YO 3-6121

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
пересилає
Всечесному Духовенству, всім Організаціям, Приятелям і всьому Громадянству
Trzaska Funeral Home
648 — 4th Avenue, Brooklyn, N.Y., Tel.: SO 8-6890
8741 — 5th Avenue, Bay Ridge, N.Y., Tel.: 748-4860
LICENSED MGRS
ГЕЛЕНА Е. ТЖАСКА
АДЕЛЯ ТЖАСКА МАРЧАК

Веселих Свят
та Щасливого Нового Року
від ПОХОРОННОГО ЗАВЕДЕННЯ
Теодора Волиніна
Займається похоронами в Ню Йорку, Брукліні і околиці. Допомагає в похоронах в цілій Америці і всіх країнах світу.
Чесна і солідна обслуга. *Модерна каплиця.*
Theodore Wolinnin, Inc.
FUNERAL HOME
123 East 7th Street, New York 9, N.Y. Tel.: GR 5-1437

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
та
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
— *бажає* —
Петро ЯРЕМА
Funeral Home
129 EAST 7th STREET — NEW YORK, N.Y.
(Between 1st & Ave. "A")
ORegon 4-2568
МОДЕРНІ ОХОЛОДЖУВАНІ КАПЛИЦІ